

דפים יח – יט

כה. האם בטלה מגילת תענית אם לא?

רב ורבי חנינא אמרו: בטלה מגילת תענית; לאחר החורבן אין נוהגים בימים טובים המוזכרים בה. רבי יוחנן וריש לקיש אמרו: לא בטלה [ואינם כימי הצום שתלאם הכתוב במפורש בבנין הבית]. וכבר נחלקו בדבר רבי מאיר ורבי יוסי (וראבר"צ. עתוס' תענית יב. ד"ה התם). והסיקו בגמרא להלכה שכל הימים-טובים שבה בטלו מלבד חנוכה ופורים.

א. כפי דברי רב יוסף, אף רב ור' חנינא מודים בחנוכה שאסור בתענית משום שפורסם הנס וגלוי לכל ישראל על ידי שנהגו בו המצוות, והחזיקו בו כשל תורה. ואולם בשפת אמת כתב שלמסקנת הגמרא שהביאו מחלוקת תנאים בדבר, לרב ור' חנינא אף חנוכה ופורים בטלו להיותם כימים טובים שאין מתענים בהם.

ב. לדעת הראב"ד, אף על פי שבטלה מגילת תענית, אסור לקבוע תענית ציבור בימים אלו. והר"ן הקשה עליו מסוגיתנו.

דף יט

כו. א. אלו ימים טובים אסור להתענות לפניהם ולאחריהם ואלו מותרים?

ב. האם מעברים את חדש אלול לצורך?

ג. כמה הוא עיבור שנה, שלשים יום או כ"ט?

א. מבואר בסוגיתנו שאותם ימים טובים שמדרבנן הכתובים במגילת תענית [בזמן שלא בטלה] – אסורים בין לפניהם ובין לאחריהם (בתענית ולא בהספד. תוס'; רש"י תענית יח.), אבל המועדים שמהתורה כגון שבתות ימים טובים וראשי חודשים, או אלו שמדברי קבלה כמו הצומות שהיו בזמן הבית לששון ולשמחה – מותרים לפניהם ולאחריהם, שאינם צריכים חזוק כדברי סופרים [אלא שנחלקו תנאים (בעיובין מא) אם מותר להשלים התענית בערב שבת].

[יום טוב מדברי קבלה שנקבע כיום טוב גם מדברי סופרים, משמע בסוגיא שאסור לפניו ולאחריו בתענית, כגון השלישי בתשרי שהוא יום שנהרג בו גדליה וגם בטלו בו אזכרות מהשטרות – יום שלפניו אסור בתענית].

בחנוכה ובפורים מותר להתענות לפניהם ולאחריהם (עפ"י תוס' תענית יח; רא"ש פ"ק דמגילה. וכן פסק השלחן-ערוך תקעג תרפו, א). ויש מהראשונים שאסרו להתענות ביום שלפני חנוכה (עפ"י ר"ן ור"ה. וכן נקטו הב"ח הפרי-חדש והמגן-אברהם תרפו). והנהגים להתענות לפני חנוכה תמורת ערב ראש חדש – אין לשנות מנהגם אבל לכתחילה אל ינהג כן, ועכ"פ אסור לגזור בו תענית ציבור (שם, ומובא במשנ"ב).

ובפורים ודאי מותר; יש אומרים מפני שהוא מדברי קבלה וא"צ חזוק (רו"ה). וי"א שהיא תקנה מיוחדת שתקנו לצום מפני הנס, והסמיכוהו על הכתוב 'דברי הצומות וזעקתם' (ער"ן; רא"ש פ"ק דמגילה).

ויש שיטות נוספות בימים שלפניהם ולאחריהם, כמפורט בתענית יז-יח.

ב. אף על פי שמימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר (אבל בימי עזרא נראה שהיה מעובר. תוס'), כאשר נצרך הדבר (כגון שלא ראו עדים הלבנה ביום שלשים ואין מקדשים עד יום ל"א, שמצוה לקדש על פי הראיה. תוס') – מעברים, ואף על פי שבכך יתקלקל יום טוב של ראש השנה אצל בני הגולה שסבורים אלול חסר, מוטב יתקלקל ר"ה ולא יתקלקלו המועדות כולן.

מבואר בגמרא (כ) שמעברים את אלול כדי שלא יצא יום הכפורים בסמיכות לשבת שלא יהו המתים יומיים ללא קבורה ויסריחו (רב אחא ברבי חנינא), או כדי שלא יצא יו"ט סמוך לשבת ולא יהא מצוי ירק טרי לאכילה (עולא). [ולדברי בר הדיא (סוכה מג: וכן אמרו בירושלמי), מעברים את אלול גם כדי שלא יחול יום ערבה בשבת. ומשמע מרש"י שם שגם בזמן שהיו מקדשים עפ"י הראיה היו מעברים. וכן משמע בתוס' להלן (כא: ד"ה על ניסן). ואולם התוס' בערכין (ט.) לא כתבו כן], אבל לדעת אחרים אין מעברים את אלול אפילו לצורך.

ולפי האמור, רב שאמר 'מימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר' עיקר הכוונה לומר שלא היו נוהגים שני ימים קדש בגלל שלא באו עדים ביום ראשון, אבל בשל הדחייה הקבועה – אכן ארע שעיברו לאלול (עפ"י חזון איש קמא, ז).

ג. כמה עיבור שנה – שלשים יום. רשב"ג אומר: חדש. ופירש רב פפא דבריו, רצה חדש שלשים (כלומר הכל לפי ראיית המולד, אם ראוהו ביום שלשים – עושים אותו ראש חדש ונמצא אדר חסר, ואם ראוהו ביום ל"א – נמצא אדר מלא. חז"א קמב, ג. וע' מנ"ח ד, כא). רבי יהושע בן לוי העיד משום קהלא קדישא דירושלם: שניהם חסרים. ואילו רבי סימאי העיד משום חגי זכריה ומלאכי שאם רצו לעשותם שניהם מלאים עושים, שניהם חסרים עושים, אחד מלא ואחד חסר (בסדר הזה דוקא. רש"י) – עושים, וכך היו נוהגים בגולה. ומשום רב אמרו: לעולם אחד מלא ואחד חסר עד שיידוע לך שגם הראשון חסר. וכן שלחו למר עוקבא: אדר הסמוך לניסן לעולם חסר. ואולם השיבו על דבריו והוכיחו מהמשנה דלקמן שפעמים מלא פעמים חסר.

אף על פי כן אנו נוהגים למלא הראשון שהוא חדש העיבור, ולחסר השני. ושמא בימיהם דוקא שהיו מקדשים על פי הראיה, אמרו פעמים מלא פעמים חסר (תוס').

כלי זכוכית שנקבו והטיף לתוכם אבר – נתבאר בשבת טו.

דף כ

- כז. א. האם מעברים או מקדשים את החודש לצורך, על ידי איום העדים?
- ב. אם נראה הירח 'הישן' בלילה – האם יש אפשרות לקדש החודש באותו יום?
- ג. כמה זמן הירח נעלם מן העין בעת מולדו?
- ד. כשיש ספק לבני בבל בקביעות החדשים – כיצד ינהגו לענין המועדות?

א. נחלקו הדעות בדבר; לרבא (הגרסא בלחם-משנה: רב. וי"ג: רבה), מעברים את החודש לצורך אבל אין מקדשים אותו ביום שלשים לצורך (החדש הזה לכם – כזה ראה ורק אח"כ קדש). וכן אמר רבי יהושע בן לוי [וכן מבואר מדברי עולא שהיו מעברים את אלול כדי שלא תחול השבת בסמיכות ליום כיפור או ליום טוב].

ואולם בשם רבי יוחנן מסרו שמאיימים על העדים על החדש שלא נראה בזמנו לקדשו, אעפ"י שלא ראוהו יאמרו ראינו, אם צריכים לעשותו חסר.